

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nebo zjevně nesprávného posouzení, když zaujala nesprávný postoj k analýze režimu ovládaných zahraničních společností. Komise v bodech 124 až 126 napadeného rozhodnutí nesprávně považovala ustanovení kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] za formu výjimky z obecné daňové povinnosti stanovené v jeho kapitole 5.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU, když v bodech 127 až 151 napadeného rozhodnutí shledala, že kritérium selektivnosti bylo naplněno tím, že s podniky nacházejícími se ve fakticky a právně srovnatelném postavení bylo zacházeno odlišně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že 75 % osvobození podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 je odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že plošné zdanění ovládaných zahraničních společností splňujících podmínky osvobození stanovené v uvedené kapitole 9 by porušilo svobodu usazování žalobkyně v rozporu s článkem 49 SFEU.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení v souvislosti se 75 % osvobozením a s problematikou pevného poměru.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise porušuje obecné zásady unijního práva, jimiž jsou zásada zákazu diskriminace či zásada rovnosti.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když směrnicí Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, která nebyla použitelná *ratione temporis*, použila *per analogiam* nebo se o ni neoprávněně opírala.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když v bodě 176 napadeného rozhodnutí shledala, že existuje kategorie příjemců (která zahrnuje žalobkyně) a že tito (žalobkyně) obdrželi jakoukoli podporu, jakou potřebovali, jejíž vrácení má být zajištěno podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. října 2019 – Bujar v. Komise

(Věc T-708/19)

(2020/C 10/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Marcin Bujar (Woluwe-Saint-Lambert, Belgie) (zástupce: R. Wardyn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2018 a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu a čl. 7 odst. 1 obecných prováděcích ustanovení:
  - převoditelné roky započitatelné pro důchod musí být vypočteny na základě skutečně převedené částky s odečtením částky kapitálového zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a skutečným dnem převodu;
  - Úřad pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) pochybil, kdy převoditelná léta započitatelná pro důchod vypočetl na základě částky poskytnuté vnitrostátním úřadem v předběžném rozhodnutí, zatímco skutečně převedená částka byla výsledkem kapitálového zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a skutečným dnem převodu, přepočtu nároků na důchod provedeného vnitrostátním orgánem a kapitálového zhodnocení za dobu před podáním žádosti o převod.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z bezdůvodného obohacení na straně Unie:
  - výpočtem let započitatelných pro důchod na základě předběžné částky, která byla následně přepočítána a která jednoznačně neodpovídala kapitálovému zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a skutečným dnem převodu, došlo k bezdůvodnému obohacení na straně Unie.

Žaloba podaná dne 17. října 2019 – Sthree a Sthree Overseas Holdings v. Komise

(Věc T-710/19)

(2020/C 10/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sthree plc (Londýn, Spojené království) a Sthree Overseas Holdings Ltd (Londýn) (zástupci: J. Lesar, Solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 poskytnuté Spojeným královstvím v souvislosti s daňovým osvobozením pro financování ovládaných zahraničních společností v rámci skupiny, a to v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyně nebo na některou z nich;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při volbě referenčního rámce pro analýzu daňového režimu. Komise měla použít jako referenční rámec režim korporátní daně Spojeného království, a nikoli pouze samotný režim pro ovládané zahraniční společnosti.